

annorum precedentium à posterioribus habiti fuerant, si-
ve eorum facta, & culpa anteriores impediti fuerant ne
obtinerent; Unde propterea articulus in puncto juris for-
miter examinatus non fuit; Quando tamen continget
disputandus non improbabilis videtur posteriorum pra-
tentio ex fundamentis in eadem consueta Sede deductis c-
ubi in casu contingentia videri poterunt, cum (ex pluribus
protestatis,) occupationes, quibus premor, tale non con-
cedant otium, ut hujusmodi quæstionum peregrinarum,
& raro contingibilium formalis disputatio affluiat, atque
maturum iudicium desuper efformari valeat, ideoque alii
illud relinquent, quando formalis disputatio occasio
contingat.

Curiola quoque in casu contingentia pertractavi
prætentioem, ex ingenio à me excitata pro pensionario
posteriori aduersus anteriorum super ejus potioritatem, in il-
la rata, que cadit sub congrua Conciliari Episcopo debita,
ut potiori, ac privilegiata. Cum enim super qua-
dam Ecclesia Cathedrali, valde pinguis redditus alias ha-
bente, plures etiam reservatae pensiones, cum clausula
dummodo remaneant mille pro Episcopo, sequuta verò ejus
vacatione, ambitiosus quidam, ut illam obtineret, ob-
tulisset contentione novæ impositionis pensionis, cum dero-
gatione congrua Conciliaris, ac etiam alimentarie, quia
se volebat substantire de proprio, juxta alias recentiam
proximam. Hinc in pensionariorum concurso super Ecclesie
fructibus non sufficientibus ad omnia onera pro ultimo
pensionario, ad cuius favorem ista nova penitus refe-
rata fuerat, agnoscendo sibi obfata dictam regulam ante-
rioritatis, dicebam, & quidem non improbabiliter quod
intra ratam congrua Conciliaris efficeret omnibus potior,
quoniam ista excepta est à pensionibus, usque debet percipi
principia, tanguam privilegiata; Ideoque super ea
pensionario antiqui nullum haberent jus, quod ultimo pen-
sionario tantum competit ex persona Titularis ejus de-
bitoris, cuius creditor est procurator in rem propriam, ut
in consueta fide insinuat. Nullum tamen pro mea no-
titia desuper prodire judicatum, cum in causa questionis
quædam concordia controversia finem dederit, motivum
autem videtur solidum in stricto punto juris, spero ta-
men, quod hujusmodi questionum occasio improposita
danda non sit, quodque Pontifices pro tempore, sequen-
do vestigia nostri legislatoris, abstinebunt ab hujusmodi
gratia.

Ad favorem item pensionario in genere, quicumque
illi sint intrat ab ipso dubio anterioritas, vel potiori-
tas super fructibus Ecclesie gravate a superioribus creditores
Titularis, quantumvis anteriores, & privilegiatos quo-
nam illa fructuum rata, quæ affecta est pensionibus, tan-
quam ad reliquias fructibus abstracta, non est in, vel de
bonis Titularis, ideoque illius creditoribus nullum super
eius competit. Idemque dicendum ad favorem corun-
dem pensionario contra Capitulum, vel Collegium
Canonicorum, seu Beneficiatorum, quibus vacante be-
neficio gravato, vel illo etiam pleno, sed Beneficiato non
interveniente fructus, & proventus accrescunt, quoniam
istud quis accrescendi intelligitur in eo, quod supereft, de-
dictis pensionibus, g.

Aliæ item datur species concursus, vel contributi in so-
lutione pensionum, de qua facienda non dubitet, inter
prædecessorem scilicet, & successorem beneficii possefor-
rem ac etiam Cameram Apostolicam pro tempore vaca-
tionis; quomodo scilicet ab ipsis contributio debet
in solutione pensionum; Atque in hoc dignoçti videatur
apud nos alia involutio; Siquidem aliqui nimium
se involvunt in inspectione, an penitus fit anticipata, vel
posticipata; Alii vero procedunt cum calculatione terminorum præfinitorum pro solutione pensionis; Et alii insi-
stunt super calculatione anni, qui pensionarius dicatur. In
omnibus tamen aliquod dignoçti videatur aquivocum, er-
rorum, & confutacionis productivum.

Siquidem calculatio anni pensionarii non percutit istam
questionem, sed illam, que cadit inter Titularum super-
fitem, & hæredem pensionarii defundi, quid scilicet iste
ad ejus hæredem, vel respectivæ ad Cameram transfinis-
tit, atque de hoc agitur in cap. sequenti. Ordo vero ter-
minorum nullatenus ad hanc effectum attendens, est,
quoniam ut advertitur in capitulo prædicto, hodi certum,
passimque receptum est assumptionem, quod iste ordo in ni-
hilo alterat substantiam, vel immutat naturam pensionis,
sed solum adjectus confert gratia commodioris exactio-
nis, atque ut ad tollendas lites sciat Titularis, quando

S U M M A R I U M .

Quod Camera Apostolica percipiat pensiones inex-
actas, ad inflat fructuum beneficiorum.
2. Magis rigorosæ procedunt in pensionibus, quam in fru-
ctibus beneficiorum.
3. Quid ubi non adiit usus Collectorum Apostolicorum.
4. Quomodo de jure calculari debant anni, vel tempora,
ut scaturit quid transmittatur.
5. Et qualis sit stylus Datarie.

C A P . XIX.

Duae sunt inspectiones, una super transmissione pen-
sionum inexactarum, & altera, posito quod sit lo-
cus transmissioni, quænam rata debita sit transmissaria.
Quatenus pertinet ad primam inspectionem transmissionis
in genere; In illis locis, in quibus ad fortissimam Conf-
iunctio cariarum adiunt Collectoræ Apostolici, atque be-
neficiorum fructus inexacti, vel aliæ non effecti de priva-
to domino beneficiorum, applicantur Camerae Apo-
stolice, juxta deducta in Sede Beneficiorum, & Inanis itaque
labor videtur agere quænam opinio in puncto juris major-
itate habeat probabilitatem, quoniam cum, ex frequen-
tia insinuationis, istius materia pensionum, principialis, &
omnimodus regulator sit stylus, iesque de facto vigeat,
passimque sit receptus in praxi, ut in pensionibus inex-
actis idem servetur ad favorem Cameræ quod servatur in
fructu.

fructibus beneficiorum, idcirco non videtur de alio qua-
rendum, cum stylus sit antiquus, hodieque pacificus, qui
propter eam vim tacite legi habet, cui Doctorum opinio-
nes cedere debent. Adeoque iste stylus inolevit, quod
2 etiam in Cardinalibus, ad quorum favorem prodiit mo-
tus proprius Clem entis IX. magis rigorosè in compositionibus,
fieri solitus: cum hæreditibus Cardinalium, procedu-
tur in pensionibus, quam procedatur in fructibus benefi-
ciiorum, dum in illis Camerale contenti esse solent tertia
parte, in illis verò exigunt medietatem; Ideoque inspe-
ctione cadit in illis locis, in quibus dictus usus Collectorum
non habetur, ut propter fructus transmittatur ad hæ-
reditates beneficiorum det undi, vel respectivæ cedant commodi
Ecclesiæ, super quæ etiam observantur deferendum vide-
tur: Sed quando ritocinando discurrendum efficit, videtur
3 probabilius, ut procedendum sit cum distinctione, invi-
cem pugnantium opinionum conciliativa, quod scilicet
aut agitur de termi nati matratis, quorum non sequi-
ta soluto imputari mercatur mora, & culpa titularis, &
nunc pro transmissione ad hæretes pensionarii sit respon-
dendum in alias Titularis, ex ejus mora, & culpa com-
muni reportat; Aut verò agitur de termino adiutu non
maturato, & tunc pro Ecclesiæ, & Titularis exemptione
respondi debet, tanquam ob non factum casum obliga-
tions faciendo illam preficationem; b

Quo verò ad aliam inspectionem super modo contri-
buendu pro rata ad favorem Camerae, vel alterius, ad
quem de jure, vel de confuetudine ista sit transmissio, in
puncto juris procedendum est, non curata qualitate fru-
ctuum, illico de diverso modo alicuius anni, de quo in
cap. prædicto, cum illo anno solari, vel naturali, qui
pensionarius dicitur, ejus initio sumendum a die refer-
vationis pensionis, ut annus sumetur post cursum duode-
cim mensum, juxta ordinem anni naturalis, vel solarii,
ut propter in quolibet anno pensionarius percipiat integrum
summum pensionis reservatae, vel duos terminos,
& per consequens, si exempli gratia penitus duratione
habuit per annos novem, & fixis mensis non poterit pen-
sionarius, vel ejus transmissarius præterdere decem annas,
aut annos annatas, quamvis decem recollectæ facta effent, sed solum
novem annatas, & medietate alterius, vel 19. terminos,
& sic pro rata, si anni incipi, & non completi
mensis sint plures, vel minores, atque adhuc effectum
intrat inspectio, an penitus fit anticipata, vel posticipata,
quoniam si initio primi a mī habuit primum terminum,
& successivè alterum, adeo ut intra primum annum
de factis habeat tres terminos, tam id, quod anticipate
percipit, ex computatore debet in ultimo termino, & è con-
vergo. Igitur adverendum est ut non percipiat plus, vel
minus, quam importent anni pensionarii modo, quo
supra, calculandi, sed in quolibet anno completo integrum
obtineat a mī latitudinem, in ultimo autem incomplete
participet cum calculo arithmeticō pro tempore, non
curato ordine terminorum, minime curata qualitate fru-
ctuum, & an illi sint adhuc percepti, necne c. Atque ita
in Rota, alijque Tribunalibus judicandum est, quando
causa in forma judiciali tractetur, in puncto juris judi-
canda. Verum apud Officiale Datariae stylus videtur di-
veritus, præsertim in illis pensionibus ultra montes, que
5 reservantur in faciem confidentiarum, vulgo Tertia di feria,
cum cautele cedularie bancarie, ut supra in cap. 5. & alibi,
quoniam cum cedulæ soleant se obligare ad solutionem
tot terminorum, idcirco cum illi, quos Dataria, vel
nominati ad pensiones, portus quam ipsos Titularis agno-
scunt debitos, calculatur ad rationem terminorum, quan-
dam quoque est stylus Cameralium, præsertim in Nuntia-
tura Neapolis, habetur in consueta Sede, licet ad alium
effectum. d

a De benef. disc. 81. & seq.
b De diff. opinionibus disc. 28. de pension. ubi babentur
auditoriae de hoc agentes.
c Dic. disc. 28. cod. 31. & in aliis prædictis ex disc. 24.
ubi de materia, de qua etiam d. disc. 81. de benef.
d Disc. 25. de pension.

An, & quando inter pensiones, & beneficia intre-
cipiatur, atque a dispositionis in beneficis ar-
guere licet ad pensiones, & è contra.

S U M M A R I U M .

Quod in hoc punctione non habeantur leges, vel anti-
quiorum auditoriarum.

2. Quoniam in eo procedi debet.
3. De differentia inter beneficia, & pensiones.

4. Exequitio in plerisque intrat de styllo potius, quam de
jure.

5. De etate, & ordinibus, que requiruntur in beneficis,
non autem in pensionibus.

6. Dispensari solet super beneficis, non autem super pen-
sionibus.

7. De argumento excludente exequitionem, quod resultat
à Constitutionibus Pii V. & Sixti V.

8. Quod de styllo Camera sibi applicet pensiones inexactas.

9. Regula de infirmis non procedit in pensionibus.

10. Quare filii hereticorum præveniunt etiam pensionibus.

11. Penitus est titulus, ad quem quis promoveri potest ad Or-
dinem.

12. Suffragatur æque, ac beneficium pro fori privilegio.

13. Declarat quomodo, & quando penitus fit titulus sufficiens
promotionis ad Ordines Sacros.

14. Et quando etiam beneficia dicantur titulus sufficiens.

15. De privilegio fori, pro quo penitus suffragatur.

16. Ut styllo potius id referendum sit.

C A P . XX.

C um in subiecta materia pensionum aut nullam, aut
ratam habemus legum, vel Canonum, sive anti-
quiorum Conciliorum auctoritatem necessariam, dum
Concilium Lateranense sub Leone X. in fest. 9. & deinde
Concilium Tridentinum illarum aliquam facit mentionem
occasio reverandi congruam Episcopo, vel Parochio,
minusque habemus graves, magisque probables
auctoritates antiquorum Canonistarum, seu legifarum,
aut Theologorum, quibus in articulis dubius magis de-
rendum est, tum ob illam maiorem reverentiam, que an-
tiquitat, atque primis nostris preceptoribus debita est,
tum etiam quæ magis fundatæ, & methodicæ, per juris
principia, & rationes, tanquam boni Theorici loqui-
sunt, quam facient plerique moderni, quorum stylus tran-
scriptorum potius quam nobilium Auctorum videtur, uno
alterum, abique alio discursu, vel ratiocinio referente,
& inlequenti; Hinc pro meo sensu nulla, vel fati
modica existimanda videtur iforum auctoritas, porosissimæ quia
ex eis liquet non parum se involvise, arguendo de uno ca-
fu ad alterum, non reflecendo ad rationis diversitatem,
ac procedendum est potius cum parte discursiva, seu ratio-
nativa, neglecta illa generali distinctione, cum qua pre-
fati moderni, magis communiter, procedere videntur, in-
teriori discursu, & favorabili, ut in illis intret argumentum,
non autem in aliis, dum ex casibus, vel effectibus,
qui inferius recentur, contrarium dignoscitur,
ut in aliis odiiosis argumentum intret, in aliisque au-
tem favorabilibus non.

Procedendo itaque ut faciendum est, quando legum ne-
cessariam auctoritatem non habemus, vel saltem, quan-
do defuit iam firma, & receptas propositiones à magnis
Tribunalibus canonizantes, & discursivo, vel ratiocinativo
modo, sine dubio dicendum venit, illud argumentum
nullatenus intrare, five agatur de favorabilibus, five de
odiiosis, ob omnimodam rationis diversitatem, quoniam
Ecclesiastica beneficia sunt quid merè Ecclesiasticum, &
spirituale, ideoque ob expressionem Sacrorum Canonum dis-
positionem, non sunt illorum capaces, tam ad assequen-
tium, quam ad retinendum, & administrandum nisi Cle-
ri, & cibiles, facultates in secularibus, & regularibus in
regularibus, certam æatem, certosque Ordines, & alias
qualitates habentes, pro ipsorum beneficiorum diversa na-
tura, & qualitate, quia sic expresse disponunt Sacri Ca-
nones, vel Conciliorum decreta, sive Apostolica Con-
stitutiones. E converso autem pensiones, ut dictum est in
cap. 2. & 4. & alibi pluries, sunt quid merè temporale,
dum non percutiunt substantiam beneficij, neque in eo
aliquid ius tribuunt, vel administrationis, participacio-
nis, adeo ex insinuationis dicto cap. 4. nisi obstat in-
census stylus Ecclesiæ, & 22. Constitutionis Sixti V. esent
illarum capaces de jure facultates etiam uxori, & milie-
ties, ac pueri, & infantes, omnique alii; ac propter nulli-
ta penitus ratio probabilis urgere videtur, cur illa exequi-
tio intret, & quare a beneficis ad pensiones arguere licet,
ob omnino divergam naturam, & rationem.

Et licet antiquus stylus in plerisque superioris enuncia-
tis, & in aliis istam doceat exequationem, quando agi-
tur de pensionibus Ecclesiasticis, quales non docto
con-

4 contrario, in dubio presumuntur ubi reservata sunt super Ecclesias, vel beneficiis Ecclesiasticis, ut scilicet Clericatus Secularis cum qualitate celibatus ita requiratur in pensionibus, ac in Beneficiis, ut propterea quemadmodum per matrimonium, vel per professionem in Religione, sive per militiam facultarem, & officia secularia vacant beneficii, ita pariter vacent, vel amittantur pensiones, cum plerique similibus exequationibus jam receptis. Nihilominus, ut plures animadverbum est, id non provenit ex aliqua iuri, & canonum dispositione, vel ratione, sive ex natura, & qualitate pensionum, eo modo, quo provenit in Beneficiis, sed provenit ab antiquo Custode stylo, nec non ex Constitutionibus Apostolicis, ut infra dicetur; Unde pernecessit requiritur Clericatus secularis in statu celibati, & per consequens praefata immutatio status per matrimonium, vel per professionem regulari, sive per militiam cauient amissionem pensionis in quandom consequentiam cessationis clericatus, sine quo retineri non potest, exindeque manat, quod in iis tantum exequatio, vel argumentatio admittenda sit, in quibus idem stylus, & Constitutiones Apostolicae, id induxerunt, & non alias.

Hinc sequitur, quod in iuste, & in Ordinibus diverso vivitur iure, quoniam in Beneficiis simplicibus vel alias non qualificatis, ex dispensatione Sac. Concilii Tridentini requiritur atas 14. annorum, major autem in qualificatis, quoniam in Canonicatis in Cathedrali requiritur atas apta illi ordine Sacro, qui fit annexus, vel saltus ubi nulla adiit annexio, illa atas, que requiritur pro subdiaconatu, una cum obligatione ipsum Ordinem Sacrum suscipiendo, & in primis Dignitatibus, & Abbatis, ac Parochialibus requiritur atas apta ad Sacerdotium, cum illius susceptione, & in Episcopatu requiritur atas trigesima annorum, cum tot aliis requisitis, & qualitatibus, atque in Canonico Precentoriario requiritur illa annorum quadragesima, ex iis, que in Sede Beneficiali habentur super hac materia etatis & tamen super omnibus hujusmodi beneficiis, etiam qualificatis, & majoribus puer septem annorum, qui fit prima tonsura iniciatus, et capax obtinendi pensiones, cum tamen favorable portio, quam odioum sit, ut predicta atas, & Ordines respectivae in beneficiis requirant favorem Ecclesie, & divini cultus, abique alius odio, vel praejudicio, ergo proruit vana haec exequatio.

Prout dispensari non solet, ut uxorati, etiam bigami, & milites, aliquae non incidentes in habitu clericali obseruant, & retinente Beneficio Ecclesiastico in titulum, & tamen passim dispensatur super pensionum capacitate, & retentione, ut supra Cap. 11. & 13. & alibi, cum plerique similibus, quae per illos, qui otio magis abundat, de facili possunt cumulari.

Et praesertim inter alia argumenta convincentia istius exequationis omnino modum in subsufficiam, illud videtur convincientissimum, ac ad evidenter, quod refutat ex Constitutione B.Pii V. obliganti pensionarios ad recitationem Officii Beate Virginis, & ex alia Constitutione Sixti V. obliganti pensionarios, quando pensiones excedant sumam exigitam ducatorum auri de Camera, ad indecendum in habitu, & tonsura, & per quas Constitutiones immutatam suffit pensionum naturam, illaquefetas esse quid Ecclesiasticum, & spirituale, plerique putant, exindeque inferunt ad hanc exequationem, vel argumentationem, sed revera non videtur ex dictis Constitutionibus deduci posse omnino modum exequationem, quoniam si ea intraret, deberent pensionari teneri ad recitationem Officii divini, eo modo, quo tenentur Beneficiati, ac etiam indefinitè absque differentia summa, deberent teneri incedere in habitu, & tonsura. Unde propterea dictæ Constitutiones dicendæ sunt sequela dicti stylus exigentis clericatum; ut scilicet tanguntur participes de quadam portione fructuum Ecclesie, & sic de quodammodo annexa spiritualitate debeat ita aliquod spirituale opus peragere; non autem firmari absolute potest, quod exinde pensiones naturam immutaverint, minime quod ad easdem Constitutiones referendum sit ulti, quod Cameraria habeat pensiones inexectas, juxta deducta in Cap. precedenti, quoniam id antiquiori stylu pariter est referendum, ut ibidem advertitur.

Taque si vera esset omnino modum exequatio, deberet etiam in pensionibus habere locum regulare de infirmis resignatis, quae vulgo de viginti dicitur, & tamen contrarium est verius, & receptum, ut supra Cap. 15. cum si-

milibus. Et quamvis contra Hæreticos, eorumque filios pena privationis beneficiorum extendatur etiam ad penitentes, juxta aliquorum Doctorum sententiam quod etiam ad alia atrocia crimina, pro quibus imposita est à jure pena privationis beneficiorum, extendi videtur, attamen id non provenit ab exequatione, vel à licita argumentatione, sed à verborum amplitude, quodque lato sumpto vocabulo pensio potius ex ratione identitate sub nomine beneficii veniat, non autem ut intret vera exequatio, vel argumentatio.

Ad duos autem praesertim effectus, in praxi magis frequentes, hæc insipido considerabilis videtur, unum nempe circa Titulum, ad quem possit quis ad sacros Ordines promoveri, ut quemadmodum id teque potest ad Titulum beneficii, juxta Concilii Tridentini dispositiōnēm, ita etiam leui posse ad titulum pensionis & alterum, quod sicuti Clericus in minoribus, qui obtinet beneficium Ecclesiasticum pro fori privilegio non indiget requisitis ab eodem Concilio Tridentino demandatis, in Clericis in minoribus, nempe inceps in habitu, & tonsura, & servitiis in divinis, ita non debet indigere ille, qui Ecclesiasticum obtinet pensionem, beneficio exequandam juxta plures declarationes Sacra Congregationis Concilii.

Quatenus autem pertinent ad primum effectum promotionis ad Sacros Ordines, reflectendum venit, quod ad duplum effectum agitur de hoc Titulo, ad quem, & non alijs nisi promoto ad sacros Ordines factenda est, unum nempe, ut promovendus provideatur de ruta congrua subsufficiatione, ne alia in eo statu irretocabili constitutus cogatur cum decore Ordinis Clericalem medicare, vel fordidis vacare, pro viro sibi comparando, cum praepuspoſito tamen, quod Ecclesia necessitas, vel utilitas de congruo exigat illa promotionem: Et alterum an sola possesso pensionis operetur, ut Episcopus ab ipso obligatione inquirendis Ecclesie necessitatem, vel utilitatem licet posse illum promovere. Ad primum effectum bene procedit assumptum, ut pensio aquivaleat Beneficio, quoniam ad hunc effectum attenditur solum dictus finis congruus provisionis, sive illa sit cum Beneficio Ecclesiastico, sive cum pensione, aut cum illis Cappellaniis, vel piis legatis, quibus nec nomen, nec essentia beneficij congruit, vel etiam cum bonis prophani patrimonialibus, vel alijs obviens, ut in iis fedibus advertitur; Ideoq[ue] difficilis resedit in altero effectu, in quo non modicus error, vel equivocum dignoscit videtur, etiam ubi de vero Beneficio Ecclesiastico agatur, multo magis usi de pensione. Siquidem certe Beneficii titulus reputatur magis proprius, magis legitimus, quantumus ita exigit Ecclesia necessitas, vel utilitas, ut vero, & propriè continet in Canonicatis, aliisque Beneficii residentialib[us], & servitorib[us] Cathedralium, Collegiatarum, ac etiam Parochialium, annexos habentibus Ordines Sacros, unde propteret intret articulo; Et quatenus etiam hac annexo non adit, adhuc tamen expedit, & laudabile est, ut hujusmodi beneficiorum possessoribus, qui iam illi Ecclesia additi sunt, & inservire debent, ad sacros promoveantur Ordines, cum ita magis, & melius servitum praestare possit, dum hujusmodi beneficium ad hunc effectum ereta fuerint, ut illius Ecclesie major, & melior sequatur cultus, idoneo verificatur Ecclesie necessitas, aut utilitas. Ubi vero non agatur de dictis beneficis qualificatis residentialibus, & servitoribus, sed de Capellaniis aliisque beneficij interioribus, quae veniunt sub genere simplificium, ex lege tamen fundationis Sacerdotalia, adebet possessor tenetur per se ipsum celebrare, illige Ecclesie, vel Altari inferire, & tunc intrat eadem ratio, de qua supra. Si vero non sint Sacerdotalia, habeant tamen annexum onus quotidiani, vel frequentis in hebdomada celebrationis missarum in certa Ecclesie, vel Altari, absque dicta necessitate celebrandi per se ipsum, ei vero excedat hoc onus, non se ipsum, non autem per substitutum adimplere, adebet pariter promotione directa sit ad ipsius Ecclesie, vel beneficii servitum, & tunc saltus ex sequenti, & congruentia, justum, & rationabile adesse dicitur motu promotionis, atque verificari dicunt Ecclesie necessitas, vel utilitas. Sed quis obtinet simplex beneficium absque aliquo onere missarum, sive si aliquod onus annexum habeat, quod non potest a se ipso adimpleri, quia nempe Ecclesia, vel Altare, ubi onera adimplentur sunt, sit in diversa Civitate, seu loco, adebet prædicta ratio cultus, & servitii Ecclesie non verificetur, &

tunc adesse non dicitur Ecclesia necessitas, vel utilitas, nisi ex aliis circumstantiis illa concurrat, & per consequens focus eius non debet promotioni; Igitur multo minus quando agatur de pensione, in qua nulla ex dictis rationibus, vel considerationibus intrat, id est sicut simul, quod pensio sit quidem sufficiens, & legitimus titulus ad primum effectum congrue provisionis, quando Ecclesia necessitas, vel utilitas, aut alia congrua ratio exigat, & tamen quod non per hoc sine causa tali promotioni locus effe debeat, cum etiam in beneficiis id admitti non deberet.

Quo vero ad alium effectum privilegii fori, quando res est integra, quod scilicet tot desuper non haberentur Doctores, & Sacra Congregationis declarationes, ad eum diffringit, vel rationinative punctus effet examinatus, tunc pro meo sensu, non solum probabilis, sed indubitate contra istam exequationem respondendum videtur, cum nulla probabilitas ratio siuadeat, quinimò etiam in ipsius beneficiis, ut supra consideratis, forte Concilio Tridentino incongrua interpretatio data videtur, ut a me comprobatur in quodam discursu, sive votu defini per exitus inter varia vota, quæ forte causas prebebit, ut publicam mereantur lucem, & alibi sed quoniam ita ma-

a De benef. d[icitu]r. 9.5. b Spada Conf. 71. l. 3. n. 39. & seq.

c In annot. ad Concil. Trid. d[icitu]r. 14. n. 34.

d Fagnan in cap. cum in cunctis de Elect. n. 203. & in Cap. ad Audientiam p[ro]p[ter] Recept. nu. 121. & seqq. Apont. com. 24. l. 1.

e Dif. d[icitu]r. 14. in annot. ad Concil. Trident. numer. 33. & seqq. de alien. & contrac. prohibit. d[icitu]r. 38.

f In annot. ad Concil. Trident. d[icitu]r. 24. n. 13. & seqq.

INDULTA VARIA

Transferendi, & retinendi pensiones Ecclesiasticas.

I.

Pro Eminentissimis DD. S. R. E. Cardinalibus.
INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecti Filii Noster Salutem, & Apostolicam Sedium.

Circumpectionis tuae in Nos, & Apostolicam Sedium, Clerici polunt, ut ea tibi libenter concedamus, per quae erga personas tibi gratias, & acceptas beneficia exhibeas posse, & liberaliter. Volentes igitur te speciebus favoribus, & gratias prosequi, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex certa scientia, mera liberalitate, maturaque deliberatione nostris, ac de Apostolicis potestatis plenitude, tibi ultra alias similes, vel diffimiles facultates, tibi quandcumque concessas, ut quicunque loci Ordinariorum, vel Canonicorum Metropolitanorum, aut alterius Cathedralis Ecclesie, vel alia persona in dignitate Ecclesiastica constituta, a te quandcumque eligendas, vel eligenda simul, vel successivè, unam, seu plures pensiones annuas super quicunquecumque Cathedralium, Metropolitanorum, & aliarum Ecclesiarum, ac quicunquecumque Monasteriorum, etiam Confraterniarum, ac Abbatialium, nec non Conventualium mensuram, ac Prioratuum, & Praeceptoriarum, Dignitatum etiam Conventionalium, ac majorum, & principialium, personarum, administrationum, & officiorum, etiam curatorum, & electorum, categoriæ beneficiorum Ecclesiasticorum cura, & fine cura, secularium, ac quicunque Ordinum, & militarium, ac Hospitalium etiam S. Joannis Hierosolymitanorum Regularium, ac alijs quomodolibet; & qualitercumque qualificatorum, & quibusvis alii Ecclesiastici fratribus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, nec non etiam distributionibus quotidianis, etiam solis praesentibus, ac Divinis officiis actu interestibus dari, & praefari, ac per eos lucri fieri solitis, five coram loco fructus, redditus, & proventus Apostolis tibi auditorie reservatas, & assignatas, seu reservatos, & assignatos, vel reservandas, & assignandas, seu reverendas, & assignandas, aut in te eadem auditorie translatas, seu translatas, transferendas, seu transferendas pro summa, & quantitate mille scutorum moneta duximatis, in uno, vel pluribus temporibus, & in una, vel pluribus partitis, ac etiam separatis, quandcumque tibi placuerit, etiam in mortis articulo, de tuo consensu cassare, & exinguere, ac postquam cassata, & extincta, seu cassata, & extinta, vel cassata, & extincta fuerint, etiam si pensiones hujusmodi plures translate fuerint, ac etiam si super fructibus, redditibus, proventibus, obventionibus, & emolumentis, ac distributionibus hujusmodi alia pensiones diversis personis Ecclesiasticis, dicta Apostolica autoritate, reservatae existant, seu piætudinibus, quas etiam praesentibus pro expressis haberi voluntas, etiam, seu alias pensiones, vel pretiam summarum 1000. scut. hujusmodi prioribus pensionibus cassatis, & extictis, similes, vel similes, uni, vel pluribus personis Ecclesiasticis, etiam quicunque, quot-